

K 7/M 45

120000868951

РОДЕН ФЕСТИВАЛ
МУЗИКАЛНИ ДНИ.

РУСЕ · БЪЛГАРИЯ 25.III - 8.IV. 1972

Pl 75

V $\frac{7}{1145}$

ХІІ МЕЖДУНАРОДЕН МУЗИКАЛЕН ФЕСТИВАЛ
„МАРТЕНСКИ МУЗИКАЛНИ ДНИ“
РУСЕ 1972

ПОСВЕТЕН НА 90-ГОДИШНИНАТА
ОТ РОЖДЕНИЕТО НА ГЕОРГИ ДИМИТРОВ

гостуване на
СИМФОНИЧНИЯ ОРКЕСТЪР
НА ЕСТОНСКАТА ТЕЛЕВИЗИЯ
И РАДИО

Регионална библиотека
"Любен Каравелов"

120000868951

зала Дом на културата
30 март, четвъртък, 19.30 ч.
31 март, петък, 19.30 ч.

448136

ПЪРВИ КОНЦЕРТ

30 март, четвъртък

под диригентството на

РОМАН МАТСОВ

нар. артист на Естонската ССР

солист

МАРТА ДЕЯНОВА

лауреат на международни конкурси

И. МАРИНОВ — „Фантастични сцени“

С. РАХМАНИНОВ — Концерт за пиано и
оркестър № 1.

Vivace

Andante

Allegro vivace

В. ТОРМИС — Увертюра

Д. ШОСТАКОВИЧ — Симфонията за струнен
оркестър

Largo

Allegro molto

Allegretto

Largo

Largo

СИМФОНИЧЕН ОРКЕСТЪР НА ЕСТОНСКАТА ТЕЛЕВИЗИЯ И РАДИО

Оркестърът е създаден още през 1926 г. за нуждите на Естонското радио. С възстановяването на съветската власт през 1940 г. настава и прелом в живота и работата на оркестъра. Увеличава се неговият състав и за първи път прозвучават най-хубавите произведения на съветските композитори. Това повишава творческата активност и на естонските композитори, което намира отражение в репертоара на оркестъра.

След Великата отечествена война, оркестърът издига от своята среда младият диригент Роман Матсов, който е завършил Талинската консерватория в класовете по цигулка и пиано, а по-късно усъвършенствува и двете специалности в Ленинградската консерватория. Роман Матсов участва като доброволец във Великата отечествена война и раняването му на фронта, изменя съдбата му на музикант — той започва да дирижира. През 1946 г. на Всесоюзния конкурс за млади диригенти в Ленинград, той спечелва втора награда и от 1950 до 1963 г. Роман Матсов е главен диригент на Симфоничния оркестър на Естонското радио. Под неговото ръководство оркестърът израства и става колектив способен, с високо художествено майсторство да изпълнява и най-сложни партитури.

През 1956 г. оркестърът под диригентството на Роман Матсов се представя с успех на Декадата на Естонското изкуство в Москва.

Репертоарът на Матсов е богат и разнообразен — от Хендел и Бетховен до Малер и Веберн, от Мусоргски и Бородин до Стравински и Шостакович. От дълги години той е професор по дирижиране в Талинската консерватория. За високите му успехи в областта на музикалното изкуство Р. Матсов е удостоен със званието народен артист на Естонската ССР.

От 1963 г. начело на колектива застава младия диригент Нееме Ярви, един от най-изтъкнатите и талантиливи представители на младото поколение естонски музиканти, удостоен със званието народен артист на Естонската ССР. Роден е през 1937 г. в Талин и завършва диригентския факул-

тет на Ленинградската консерватория, а по-късно и аспирантура под ръководството на Е. Мравински и Н. Рабинович. Под неговата палка в концертните зали на републиката звучат най-хубавите произведения от световния музикален репертоар. Той е активен пропагандатор на творчеството на съвременните естонски композитори. През пролетта на 1971 г. Нееме Ярви получи първа награда на VI Международен конкурс за диригенти в Рим.

Многогранна и разнообразна е дейността на Симфоничния оркестър на Естонската телевизия и радио. Съставът извършва непрекъснати записи за нуждите на радиото и телевизията, записи на естонска музика за грамофонни плочи, музика за филми, а едновременно с това се изнасят симфонични концерти и музикално-образователни концерти за ученици.

Многократно оркестърът е гостувал в Москва, Рига и Вилнюс, лауреат на Всесъюзния преглед на музикалните колективи, а за пропагандирането на естонската музика и за високо художествената му музикална дейност е удостоен със званieto „Заслужил колектив“ на Естонската ССР.

ИВАН МАРИНОВ е роден в София през 1928 г. Учил е композиция в Българската държавна консерватория при В. Стоянов и П. Хаджиев и диригентство при М. Големниов. Няколко години Маринов е музикален ръководител на Българската кинематография. От 1962 г. е главен диригент на Пловдивската народна опера, а от 1966 г. е диригент в Софийската народна опера. Ив. Маринов е секретар на Съюза на българските композитори. Лауреат е на световните младежки фестивали в Букурещ и Москва, на Първия републикански фестивал и е носител на наградата „Елизабета Белгийска“, на наградата за детска музика 1963 г., на наградата на София 1967 г. Кръгът на творческите му прояви като композитор е широк и обхваща почти всички музикални жанрове.

Стремежът към по-изострена съвременна чувствителност го води до своеобразната програмност на „Фантастични сцени“ (1959) с тяхната кинематографична смяна на настроенето и темброво-динамическо разнообразие.

СЕРГЕИ РАХМАНИНОВ (1878–1943) със своята творческа фигура изпъква с особена яркост в разнообразната му талантива дейност като пианист, диригент и композитор. Като пианист се явява законен приемник на Рубинщайн, като диригент недостигнат интерпретатор както на собствените си творби, така и на руските класици — Бородин, Мусоргски, Римски-Корсаков, Чайковски и др., а като композитор с могъщ и самобитен талант, той е автор на произведения от давна и трайно влезли в световната музикална съкровищница.

През 1891 г. завършвайки консерваторията, Рахманинов завършва и своя Първи концерт за пиано и оркестър, който посвещава на своя учител А. И. Зилоти.

През 1917 г. той прехвърля пожелателите страници на миналото и създава нова редакция на своя Първи концерт за пиано, който наред със следващите три концерта за пиано, обогати златния фонд на световната клавирна литература.

ВЕЛЬО ТОРМИС, роден през 1930 г., е представител на естонската композиторска школа. Живее и работи в гр. Талин. Освен симфонични произведения написал е няколко кантати, солови и хорови песни, музика към театрални постановки и филмова музика, както и произведения за духов оркестър. В своето творчество той използва умело естонския национален фолклор.

ДМИТРИЙ ШОСТАКОВИЧ създава през 1960 г. своя драматичен Осми квартет в до минор, посветен на жертвите на фашизма и войната. Петте му части образуват един непрекъснат цикъл. Произведението е написано стройно, ясно, с огромна емоционална непосредственост, изпълнено с цитати от предишни творби. Това му придава известна „автобиографичност“, още повече, че от лейтмотивите тук е ре-ми бемол до-си т, е. четирите звука, които образуват инициалите на композитора.

В първата част има цитати от Първата симфония. Във финала те липсват. Тук е изградена с голямо динамично напрежение фуга върху четирите тона-инициали.

Втората част е сродна с напрегната и зловещ-

ща токата (трета част) от Осмата симфония — кратката тема-зародиш е развита в непрекъснато „разгарящо се“, бурно, механично движение. В кулминацията се появява цитат от финала на класиричното трио, който се възприема свързан с голямата мъка и страдание на хората.

В третата част се съчетават фантастика с хумор, горест и гротеска. Това е скерцото на квартета. Основната му тема е произведена от познатия вече лайтмотив. И тук има цитат от първата част на Концерта за виолончело.

Четвъртата част използва същия този мотив от концерта в съвсем друг план: той става гневна патетична фраза, напомняща темата „Сведете глави!“ от Единадесетата симфония. На нея стоварят още три теми-образи — едната е силно драматична и сурова и напомня с нещо драматичните моменти на последната симфония, другата е отглас на революционната песен „Измъчен от тежка неволя“, а третата — нежна и трепетна, е заета от финала на „Катерина Измаилова“.

Последната част обединява тематично и формално всички появили се досега идеи и образи в едно цяло.

През 1967 г. известният диригент на Московския камерен оркестър Рудолф Баршай в сътрудничество с композитора инструментира Осмия квартет, като работата се е ограничила в дефиницирането на отделните партии и в подсилването на басовия фундамент, чрез въвеждането в партитурата на контрабасите.

ВТОРИ КОНЦЕРТ

31 март, петък

под диригентството на

НЕЕМЕ ЯРВИ

нар. артист на Естонската ССР
солист

АРБО ВАЛДМА

- П. СТОЯНОВ — Симфония № 2
Andante moderato
Allegro vivace
- Л. АУСТЕР — Концерт за пиано и оркестър
Maestoso a'legro
Allegro
Allegro
- Я. СИБЕЛИУС — Симфония № 2
Tempo andante ma rubato
Allegretto-Poso allegro
Vivacissimo
Allegro moderato

ПЕНЧО СТОЯНОВ е роден през 1931 г. в София. През 1952 г. завършва теоретичния отдел на Държавната музикална академия, а през 1955 — класа по композиция на същата, като ученик на П. Хаджиев и П. Владигеров. От 1956 г. е асистент, а от 1962 — преподавател по музикални форми в Българската държавна консерватория.

Написал е два струнни квартета, от които първият е награден на Петия световен младежки фестивал във Варшава, соната за цигулка и пиано, песни за цигулка, за тромпет и др., концертино за цигулка и оркестър, Дивертименто за струнен оркестър, две симфонии, солови и хорови песни.

Втората му симфония в две части е посветена 90-годишнината от рождението на Георги Димитров.

Първото ѝ изпълнение се е състояло през 1971 г. във Браца.

ЛИДИЯ АУСТЕР, заслужил деятел на изкуствата на Естонската ССР, е завършила Московската консерватория в класа по композиция на проф. В. Я. Шебалин.

Авторка е на три струнни квартета и редица камерни творби, симфонични произведения, три балета — „Тайна“, „Северен сън“, „Ромео, Жулиета и мрака“ и др. Последният балет е награден през 1971 г. на Всесъюзния конкурс за музикални произведения. С голяма популярност се ползува написаният от нея през 1952 г. Концерт за пиано и оркестър. Той е посветен на съветската младеж. Използуваните естонски народни теми органически се сливат с оригиналния тематичен материал на композитора. Това е едно жизнерадостно произведение, чиято стремителност е съчетана и с задушевна нежна лирика.

АРБО ВАЛДМА е роден през 1942 г. Завършва класа по пиано на Талинската консерватория през 1966 г., след което специализира в Московската консерватория. Понастоящем е солист на Естонската държавна филхармония и преподавател в Талинската консерватория. През 1968 г. Арбо Валдма получава II награда на Републиканския конкурс за пианисти на Естонската ССР и премията на Ленинския комсомол на републиката.

Валдма има обширен репертоар от класическа, романтична и съвременна музика.

ЯН СИБЕЛИУС написва своята Втора симфония към края на 1901 г., а на 8 март 1902 г. е било първото ѝ изпълнение в Хелзинки. Нейното музикално съдържание е изключително богато, разнообразно и живоно. Макар и близка по характер с музикалния израз на Първа симфония, тя показва зрелостта в творчеството на Сибелиус, от една страна чрез излизането на композитора от атмосферата на черпените до сега теми от карело-финския национален епос „Калевала“, а от друга чрез приключването на романтичния младежки период в творчеството му.

Първата част е с ясни, прости и издържани теми, леко меланхолични, повече потиснати от тихата природна идилгия и сдържаната мъжественост и жизненост. Втората част има образ на едно ясно изразено дълбоко страдание. Бликащо от жизнерадост е скерцото, което ни въвежда във финала, който обединява всички предшествуващи мотиви и го превръща в един монументален завършек на тази силно завладяваща симфония.

